

lunde er utænkeligt, er dog Forholdet det, at for et 8 Punds Rugbrød faar man Prisen ved at gange selve Rugprisen pr. kg med 3, og 3 Gange 70 Øre bliver 2 Kr. 10 Øre, saa man maatte da undre sig over, at Fremstillingsudgifterne i Sverige skulde være saa mægtige, at Prisen kunde komme op fra 2 Kr. 10 Øre til 4 Kr. 52 Øre. Jeg lod da straks samme Formiddag iværksætte en Undersøgelse for at faa rettet den Fejl, som maatte foreligge, og jeg fik Resultatet af denne Undersøgelse i samme Øjeblik, som Socialdemokratiets Ordfører omtalte disse Tal, og jeg tillod mig da at afbryde ved at sige, at der var en Fejl i Regnestykket. Forholdet er det, at i Sverige er der et Rugbrød, der koster 4 Kr. 52 Øre, det kaldes haardt, groft Rugbrød, og det var af den Mand, som havde skrevet Tabellen af, opfattet som dansk Rugbrød. Men dette er noget andet end det almindelige, grove, svenske Rugbrød, her er Tale om, det er nemlig det, man kalder Knækbrød, som ikke kan sammenlignes med dansk Rugbrød. Efter Oplysninger fra det svenske Socialstyre staar det Rugbrød, som nærmest kan sammenlignes med det danske Rugbrød, opført til en Pris af 2 Kr. 88 Øre, altsaa nøjagtig 3 Gange Prisen her i Danmark, som den er nu. Jeg beder ærede Medlemmer om at rette dette Tal, idet jeg meget beklager, at der paa Grund af de Forhold, jeg har omtalt, er indløbet denne Fejl i de Oplysninger, som er indhentede fra Udlandet, og som jeg mente maatte skaffes til Veje ikke blot fra Sverige og Norge, men ogsaa fra de øvrige Lande i Europa, fordi de er af saa stor Interesse for de Forhold, vi her behandler.

Jeg har i øvrigt bedt om Ordet, fordi jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, som er fremkommet fra de forskellige Partiers ærede Ordførere, og ganske særlig vil jeg da, det siger jeg paa Forhaand, henholde mig til Socialdemokratiets Ordfører (Hauge), idet jeg tror, at naar jeg har besvaret de forskellige Punkter, som han fremdrog, har jeg ogsaa i alt væsentligt svaret paa det, som den radikale Ordfører havde paa Hjerte, idet hans Ordførertale nærmest var et Ekko, om end et ret larmende og voldsomt Ekko, af Socialdemokratiets Ordførers Udtalelser. Endelig vilde jeg ogsaa gerne benytte Lejligheden til at gøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, som fremkom fra den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Sporon-Fiedler). Det fremgik ganske klart af de Udtalel-

ser, som i Gaar fremkom her i Salen, at Kritik skal der til, naar et saadant Kornlovsforslag skal behandles, men jeg fik ogsaa et levende Indtryk af, at den Kritik, som her af et godt Hjerte er tiltænkt Kornlovsforslaget, endnu ikke har fundet sit rigtige Leje. Man er klar over, at der skal kritiseres, men hvad det var, der skulde kritiseres, hvad der skulde tages væk, og hvad der skulde sættes i Stedet, var mig ikke ganske klart, skønt jeg tør sige, at jeg fuldt ud anvendte min Opmærksomhed paa, hvad der blev sagt fra denne Talerstol. Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti begyndte med at sige, at det, her foreligger, er i Virkeligheden det samme om igen, og det var klart, at selv om Hr. Hauge sagde, at han ikke havde ventet det, var det med stort Velbehag, at han noterede den Kendsgerning, at det var det samme om igen, det var Afleveringspligt, Maksimalpris og Rationering, og det var endelig dette, at Landbrugsministeren er bemyndiget til, og Landbrugsministeren har Ret til o. s. v., og det ærede Medlem spurgte mig, om det ikke var rigtigt, at vi en Tid havde været Modstandere af Regereriet her i Landet. Jeg skal dertil svare den ærede Ordfører, at jeg har altid været en Modstander af Regereri og er det den Dag i Dag, men det Regereri, som vi har protesteret imod, var det, der udfoldede sig i Ly af 7. August-Loven, og som fuldstændig satte Rigsdagen ud af Spillet. Jeg ved ikke af — for mit eget Vedkommende er jeg ganske sikker —, at nogen af mit Parti eller Landbruget, efter at vi naaede saa vidt, at vi har faaet en Kornlov vedtaget af Rigsdagen, har rejst Indvending mod den Form, at Indenrigsministeren bemyndiges til, eller Indenrigsministeren har Ret til o. s. v. Saa vidt mig bekendt, er det den almindelige Form, der anvendes, naar Rigsdagen overlader bestemt afgrænsede Opgaver til Administrationen, det er ikke mig, der har sat det ind, men hvis det støder Hr. Hauges Følelse nu, da den Regering, der sidder, maaske ikke er Socialdemokratiets Anvisninger saa følgagtig som den tidligere, er jeg meget villig til at anvende en anden Form, for mig skal det ikke komme an paa Formen.

Hr. Hauge hævdede altsaa, at det, her forelaa, var det samme, og for den Sags Skyld havde det ikke været nødvendigt at skifte Regering og lade Sagen overgaa fra Indenrigsministeriet til Landbrugsministeriet. Efter at Hr. Hauge med synligt Velbehag havde noteret denne